

Załącznik do uchwały nr 1640/17
Zarządu Województwa
Zachodniopomorskiego
z dnia 17 października 2017 r.

Dariusz Sokołowski
Syndyk Masy Upadłości
E. F.– C.
prowadzącej działalność gospodarczą
pod firmą
CENTRUM GASTROLOGII I LECZENIA
OTYŁOŚCI DR N. MED. E.F. – C.
K., ul. S. Ż. 46
G.

WWRPO.VIII.3162.56.2013.Ała

DECYZJA
Nr WWRPO/28/W/2017

podjęta w dniu 17 października 2017 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego
w osobach:

Olgiard Geblewicz - Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Jarosław Rzepa - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Tomasz Sobieraj - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Anna Mieczkowska - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego,
Ryszard Mićko - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Na podstawie art. 104 i art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 tekst jednolity ze zm.), art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2017 r. poz. 1376 tekst jednolity ze zm.), art. 60 pkt 6 i art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. a), art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b), art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870 tekst jednolity ze zm.) oraz art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 486 tekst jednolity ze zm.)

po rozpatrzeniu wniosku Beneficjenta – E.F. – C. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą „CENTRUM GASTROLOGII I LECZENIA OTYŁOŚCI” DR N. MED. E. F. – C. z siedzibą w Km przy ul. S, Ż. 46, xx-xxx G. – o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/1/W/2017 z dnia 3 stycznia 2017 r. odmawiającej udzielenia ulgi w postaci rozłożenia na 90 miesięcznych rat spłaty należności wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych, wynikających z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/41/W/2013 z dnia 21 listopada 2013 r. orzekającej zwrot części środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013 na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-035/09-00 z dnia 22 lipca 2010 r. na realizację projektu pn. „Zwiększenie konkurencyjności „CENTRUM GASTROLOGII I LECZENIA OTYŁOŚCI” poprzez zakup specjalistycznych urządzeń, oprogramowania oraz lokalu, niezbędnych do rozszerzenia zakresu świadczonych usług”

– utrzymuje w całości w mocy decyzję administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/1/W/2017 z dnia 3 stycznia 2017 r.

Uzasadnienie

W dniu 22 lipca 2010 r. Beneficjent – E. F. – C. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą „CENTRUM GASTROLOGII I LECZENIA OTYŁOŚCI” DR N. MED. EWA F. – C. z siedzibą w K. przy ul. S. Ż. 46, 72-100 G.– zawarła z Województwem Zachodniopomorskim reprezentowanym przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, pełniącym na mocy art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2017 r. poz. 1376 ze zm., zwanej dalej: uzppr) rolę Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (zwanej dalej: IZ RPO WZ) umowę o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-035/09-00 na realizację projektu pn. „Zwiększenie konkurencyjności „CENTRUM GASTROLOGII I LECZENIA OTYŁOŚCI” poprzez zakup specjalistycznych urządzeń, oprogramowania oraz lokalu, niezbędnych do rozszerzenia zakresu świadczonych usług” Oś Priorytetowa 1 „Gospodarka – Innowacje – Technologia”, Działanie 1.1 „Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw poprzez innowacyjne inwestycje”, Poddziałanie 1.1.1 „Inwestycje w mikroprzedsiębiorstwa”. Dodatkowo pomiędzy Beneficjentem a IZ RPO WZ zawarte zostały następujące aneksy do umowy: nr UDA-RPZP.01.01.01-32-035/09-01 z dnia 24 sierpnia 2010 r., nr UDA-RPZP.01.01.01-32-035/09-02 z dnia 25 listopada 2010 r., nr UDA-RPZP.01.01.01-32-035/09-03 z dnia 10 lutego 2011 r. oraz nr UDA-RPZP.01.01.01-32-035/09-04 z dnia 23 sierpnia 2011 r.

W dniach 5 – 6 listopada 2012 r. IZ RPO WZ przeprowadziła kontrolę planową na miejscu realizacji projektu. W toku czynności kontrolnych stwierdzono naruszenie przez Beneficjenta § 4 ust. 4 oraz § 11 umowy o dofinansowanie, tym samym za niekwalifikowalne uznano:

- 1) wydatki poniesione na podstawie faktur VAT nr: 33/09/2009 z dnia 25 września 2009 r. oraz nr 35/10/2009 r. z dnia 15 października 2009 r. w kwocie 198 189,75 zł (Zadanie nr 5, Wydatki nr 1, 2 i 3) w związku z wykonaniem robót remontowo – budowlanych w lokalu nr U1/1, który następnie dnia 24 grudnia 2009 r. Beneficjent sprzedał na mocy aktu notarialnego nr REP: A nr 9678/2009,
- 2) podatek VAT w związku z wydatkami poniesionymi na podstawie faktury VAT nr 4/02/2010 z dnia 15 lutego 2010 r. w kwocie 6 805,48 zł (Zadanie nr 5, Wydatki nr 1 i 2),
- 3) wydatek poniesiony na podstawie faktury VAT nr 1/VI/2011 z dnia 28 czerwca 2011 r. w kwocie 800,00 zł (Zadanie nr 2, Wydatek nr 1) w związku z zakupem oprogramowania bez przestrzegania zasad określonych w § 11 ust. 4 umowy o dofinansowanie.

Mając na uwadze stwierdzone naruszenia IZ RPO WZ pismem z dnia 31 lipca 2013 r. wezwała Beneficjenta do zwrotu środków w kwocie 118 913,85 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych. Powyższa kwota stanowiła 60 % (zgodnie z § 2 ust. 5 umowy o dofinansowanie) wartości wydatków uznanych za niekwalifikowalne, które zostały poniesione na podstawie faktur VAT nr 33/09/2009 oraz nr 35/10/2009. Jednocześnie Beneficjent został poinformowany, iż w wyniku uznania za niekwalifikowalne wydatków poniesionych na podstawie faktur VAT nr 1/VI/2011 oraz nr 4/02/2010 (na łączną kwotę 7 605,48 zł), kwota zatwierdzona we wniosku o płatność nr WNP-RPZP.01.01.01-32-035/09-06/K03 zostanie pomniejszona o 4 563,28 zł (tj. 60 % z kwoty 7 605,48 zł).

W związku z brakiem zwrotu środków w wyznaczonym terminie, z dniem 20 sierpnia 2013 r. wobec E. F. – C. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą „CENTRUM GASTROLOGII I LECZENIA OTYŁOŚCI” DR N. MED. E.F. – C. zostało wszczęte postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków otrzymanych w ramach umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-035/09-00.

Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w dniu 21 listopada 2013 r. podjął decyzję administracyjną nr WWRPO/41/W/2013 orzekającą zwrot od Beneficjenta środków otrzymanych w ramach umowy nr UDA-RPZP.01.01.01-32-035/09-00 na realizację projektu pn. „Zwiększenie konkurencyjności „CENTRUM GASTROLOGII I LECZENIA OTYŁOŚCI” poprzez zakup specjalistycznych urządzeń, oprogramowania oraz lokalu, niezbędnych do rozszerzenia zakresu świadczonych usług” w łącznej kwocie 118 913,85 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych z zastrzeżeniem, iż po bezskutecznym upływie terminu wskazanego w decyzji zwrot części środków nastąpi przez pomniejszenie kolejnej płatności przysługującej Beneficjentowi o środki należne do zwrotu wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych. W związku z tym, iż zatwierdzona kwota do wypłaty we wniosku o płatność końcową, tj. 41 519,64 zł nie była wystarczająca na pokrycie kwoty należnej do zwrotu, IZ RPO WZ dokonała pomniejszenia płatności końcowej zgodnie z art. 55 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja Podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 tekst jednolity ze zm., zwanej dalej: Ordynacją podatkową) o część środków należnych do zwrotu wraz z odsetkami. Tym samym po dokonaniu ww. pomniejszenia

Beneficjentowi do zwrotu na rzecz IZ RPO WZ pozostała należność główna w łącznej kwocie 89 126,25 zł wraz z odsetkami liczonymi dla zaległości podatkowych.

W dniu 16 grudnia 2013 r. Beneficjent złożył do IZ RPO WZ wnioski o udzielenie ulgi w spłacie zobowiązania wynikającego ww. decyzji administracyjnej. Wskutek powyższego wniosku IZ RPO WZ przeprowadziła postępowanie administracyjne w przedmiocie udzielenia ulgi, a w dniu 12 sierpnia 2014 r. podjęła decyzję administracyjną nr WWRPO/34/W/2014 o rozłożeniu Beneficjentowi na 16 miesięcznych rat spłaty należności wraz z odsetkami, z tytułu zwrotu środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013 (zwanego dalej: RPO WZ) na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-035/09-00 z dnia 22 lipca 2010 r. na realizację projektu pn. „Zwiększenie konkurencyjności „CENTRUM GASTROLOGII I LECZENIA OTYŁOŚCI” poprzez zakup specjalistycznych urządzeń, oprogramowania oraz lokalu, niezbędnych do rozszerzenia zakresu świadczonych usług” oraz odmowie umorzenia należności głównej wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych.

Beneficjent korzystając ze swojego uprawnienia złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji administracyjnej nr WWRPO/34/W/2014. Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 12 stycznia 2015 r. podjął decyzję administracyjną nr WWRPO/1/W/2015 utrzymującą w całości w mocy decyzję administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/34/W/2014 z dnia 12 sierpnia 2014 r.

Następnie w dniu 20 lutego 2015 r. do Kancelarii Ogólnej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego wpłynęła skarga Beneficjenta do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie (zwanego dalej: WSA) na decyzję administracyjną nr WWRPO/1/W/2015 z dnia 12 stycznia 2015 r. wraz z wnioskiem o wstrzymanie wykonania decyzji. Postanowieniem z dnia 21 maja 2015 r. WSA odmówił wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji. Beneficjent złożył do NSA zażalenie na ww. postanowienie. Następnie postanowieniem z dnia 16 września 2015 r. Naczelny Sąd Administracyjny (zwany dalej: NSA) oddalił zażalenie Beneficjenta na postanowienie WSA z dnia 21 maja 2015 r.

W dniu 6 października 2015 r. IZ RPO WZ skierowała do Beneficjenta upomnienie przedegzekucyjne. W odpowiedzi na powyższe Beneficjent poinformował, iż złożył do WSA ponowny wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji, w związku z czym wnosi o wstrzymanie dochodzenia przez organ zwrotu należności. W dniu 14 stycznia 2016 r. WSA wydał postanowienie o odmowie wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji, na które Strona złożyła zażalenie.

Wobec powyższego IZ RPO WZ w dniu 2 marca 2016 r. ponownie wystosowała do Beneficjenta upomnienie. Po otrzymaniu upomnienia Beneficjent pismem z dnia 10 marca 2016 r. wniósł o rozłożenie, na 90 równych miesięcznych rat płatnych w terminie do ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego każda, należności stwierdzonych decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/41/W/2013 z dnia 21 listopada 2013 r. Uzasadniając swój wniosek Beneficjent wskazał, iż wskutek uchybienia terminowi płatności określonego w decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/34/W/2014 w przedmiocie rozłożenia na raty spłaty należności wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych, z tytułu zwrotu środków otrzymanych w ramach RPO WZ na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-035/09-00, oraz odmowie umorzenia należności wraz z odsetkami, która to decyzja została utrzymana w mocy decyzją nr WWRPO/1/W/2015 z dnia 12 stycznia 2015 r., z mocy prawa nastąpiło wygaśnięcie przedmiotowej decyzji. Jednocześnie wskazane zostało, iż aktualna sytuacja zdrowotna uniemożliwia mu wykonywanie pracy, a w konsekwencji uzyskiwanie dochodu na dotychczasowym poziomie. Posiadane przez Beneficjenta środki finansowe umożliwiają mu jedynie zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych. W ocenie Beneficjenta, w obecnym stanie nie ma on możliwości dokonywania jakichkolwiek spłat należności, w tym wynikających z decyzji Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego. Tym samym, jedynie rozłożenie należności na raty daje realną szansę na uiszczenie należności wynikających z decyzji administracyjnej nr WWRPO/41/W/2013 z dnia 21 listopada 2013 r.

Postanowieniem z dnia 22 marca 2016 r. NSA, po rozpoznaniu zażalenia Beneficjenta na postanowienie WSA z dnia 14 stycznia 2016 r. o odmowie wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji, wydał postanowienie o oddaleniu przedmiotowego zażalenia.

W związku ze złożonym wnioskiem o udzielenie ulgi z dnia 10 marca 2016 r. IZ RPO WZ pismem z dnia 11 kwietnia 2016 r. wezwała Beneficjenta do przedłożenia dokumentacji niezbędnej do rozpatrzenia wniosku o ulgę.

W wyniku powyższego wezwania Beneficjent przedłożył:

- roczną statystykę księgi przychodów i rozchodów za lata 2014 – 2015,

- roczne zestawienie księgi przychodów i rozchodów za okres od 1 stycznia 2016 r. do 29 lutego 2016 r.,
- roczne rozliczenie podatku od towarów i usług za okres 2014 – 2015 oraz od 1 stycznia 2016 r. do 31 marca 2016 r.,
- zestawienie naliczonych zaliczek na podatek dochodowy za lata 2014 – 2015,
- oświadczenie o stanie majątkowym i sytuacji materialnej Beneficjenta, zestawienie kredytów z dnia 16 kwietnia 2016 r.,
- formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis, pismo ZUS z dnia 16 marca 2016 r. i 22 marca 2015 r. dotyczące rozliczenia konta płatnika,
- decyzję ZUS o waloryzacji emerytury Pani E. F. – C. z dnia 16 marca 2016 r.,
- pismo ZUS o zmniejszeniu świadczenia z powodu egzekucji z dnia 22 marca 2015 r.,
- decyzję ZUS z dnia 22 marca 2016 r. o odmowie wydania zaświadczenia o niezaleganiu w opłacaniu składek, wyciąg z rachunku bankowego prowadzonego w mBank dotyczący męża Wnioskodawczyni (za okres 1 – 31 marca 2016 r.),
- wezwanie do zapłaty z mBanku z dnia 30 marca 2016 r.

W związku z brakiem zwrotu środków przez Beneficjenta na skutek skierowanego przez IZ RPO WZ upomnienia w dniu 13 maja 2016 r. wystąpiła ona z wnioskiem do Naczelnika Urzędu Skarbowego w Goleniowie o wszczęcie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych wobec P. E. F.-C. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: „CENTRUM GASTROLOGII I LECZENIA OTYŁOŚCI” DR. N. MED. E. F.-C. jako zobowiązanego w stosunku do którego dnia 21 listopada 2013 r. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego podjął decyzję administracyjną nr WWRPO/41/W/2013 orzekającą zwrot środków przekazanych w ramach RPO WZ.

W tym miejscu zaznaczyć należy, iż w dniu 17 sierpnia 2016 r. odbyła się rozprawa przed WSA w Szczecinie w sprawie ze skargi Beneficjenta na decyzję Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/1/W/2015 z dnia 12 stycznia 2015 r. Wspomniana skarga Beneficjenta została oddalona. Następnie pismem z dnia 10 października 2016 r. Beneficjent złożył do NSA skargę kasacyjną od wyroku WSA z dnia 17 sierpnia 2016 r.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 3 stycznia 2017 r. podjął decyzję administracyjną nr WWRPO/1/W/2017 odmawiającą Beneficjentowi udzielenia ulgi w spłacie w postaci rozłożenia na 90 miesięcznych rat spłaty należności wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych z tytułu zwrotu środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-035/09-00 z dnia 22 lipca 2010 r. na realizację projektu pn. „Zwiększenie konkurencyjności „CENTRUM GASTROLOGII I LECZENIA OTYŁOŚCI” poprzez zakup specjalistycznych urządzeń, oprogramowania oraz lokalu, niezbędnych do rozszerzenia zakresu świadczonych usług”, określonych w decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/41/W/2013 z dnia 21 listopada 2013 r.

W dniu 20 stycznia 2017 r. E. F. – C. prowadząca działalności gospodarczą pod firmą: „CENTRUM GASTROLOGII I LECZENIA OTYŁOŚCI” DR. N. MED. E. F.-C., korzystając ze swojego uprawnienia złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wniosła o udzielenie ulgi zgodnie z wnioskiem z dnia 10 marca 2016 r., a ewentualnie o umorzenie kwoty należności głównej oraz odsetek, do zwrotu których Beneficjent został zobowiązany decyzją administracyjną nr WWRPO/41/W/2013 z dnia 21 listopada 2013 r. Na poparcie swoich wniosków Beneficjent wskazał, iż przedłożone w trakcie postępowania administracyjnego dokumenty i wyjaśnienia w sposób rzetelny i obiektywny przedstawiają okoliczności realizacji umowy o dofinansowanie. E. F. – Czajka podkreśliła, iż dołożyła wszelkich starań, aby zrealizować umowę zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Pismem z dnia 18 lutego 2017 r. (data wpływu do IZ RPO WZ w dniu 20 lutego 2017 r.) Syndyk Dariusz Sokołowski zawiadomił IZ RPO WZ, o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika E. F. – C. prowadzącej działalności gospodarczą pod firmą: „CENTRUM GASTROLOGII I LECZENIA OTYŁOŚCI” DR. N. MED. E.F. – C.. Do powyższego pisma załączone zostało potwierdzone za zgodność postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie o ogłoszeniu upadłości.

IZ RPO WZ z uwagi na trwającą analizę całokształtu materiału dowodowego, w szczególności umowy o dofinansowanie wraz z zawartymi aneksami, jak również całej dokumentacji zgromadzonej w sprawie przedłużyła postępowanie administracyjne do dnia 24 marca 2017 r. Następnie z uwagi na trwającą w dalszym ciągu analizę całokształtu materiału dowodowego przedłużyła postępowanie do dnia 24 lipca 2017 r.

Wyrokiem z dnia 24 maja 2017 r. NSA oddalił skargę kasacyjną Beneficjenta z dnia 10 października 2016 r.

Nadto pismem z dnia 20 lipca 2017 r. IZ RPO WZ poinformowała Beneficjenta o zamiarze zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie oraz pouczyła o prawach wynikających z art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 t.j., dalej: kpa). Następnie ze względu na przewidziane terminy zapoznania się z aktami i umożliwienie Beneficjentowi wypowiedzenie się co do zebranych materiałów i zgłoszonych żądań, IZ RPO WZ przedłużyła postępowanie administracyjne do dnia 24 sierpnia 2017 r. Ponadto wspomniane postępowanie kolejno przedłużano: do dnia 22 września 2017 r. oraz do dnia 20 października 2017 r.

W związku ze złożonym wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, IZ RPO WZ na nowo przeprowadziła postępowanie wyjaśniające obejmujące całościową ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie (w tym m.in. dokumentacji finansowej przedłożonej przez Beneficjenta, wniosku o udzielenie ulgi z dnia 10 marca 2016 r.) oraz pełną analizę stanu faktycznego i prawnego sprawy, co pozwoliło na odniesienie się do niego jak poniżej.

Na samym początku wskazać należy, iż instytucja zarządzająca jest samoistnym organem administracji publicznej, który przygotowuje program operacyjny, zarządza nim oraz nadzoruje jego realizację. Zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. a) ufp organem pierwszej instancji właściwym do wydawania decyzji w odniesieniu do należności, o których mowa w art. 60 pkt 6 ufp, jest w przypadku płatności w ramach programów finansowanych ze środków europejskich organ pełniący funkcję instytucji zarządzającej. Zgodnie bowiem z art. 25 ust. 1 uzppr, za prawidłową realizację programu operacyjnego odpowiada instytucja zarządzająca, którą w przypadku RPO WZ jest Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego. Zapisy uzppr dają IZ RPO WZ możliwość udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych o charakterze niepodatkowych należności publicznoprawnych.

Kwestie ulg w spłacie zobowiązań z tytułu zwrotu środków w ramach programów finansowych z udziałem środków europejskich zostały natomiast uregulowane w ufp. Zapisy tejże ustawy dają IZ RPO WZ, w stosunku do należności pieniężnych o charakterze niepodatkowych należności publicznoprawnych, na wniosek zobowiązanego, możliwość umorzenia tych należności w części, odroczenia terminu spłaty całości albo części należności lub rozłożenia na raty płatność całości albo części należności – w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego (art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp). W przypadku gdy zaś zobowiązany wnosi o umorzenie należności w całości, winna zostać spełniona przesłanka ważnego interesu zobowiązanego lub interesu publicznego. Jako należności publicznoprawne należy rozumieć dochody budżetu państwa, dochody budżetu jednostki samorządu terytorialnego albo przychody państwowych funduszy celowych, w szczególności należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich oraz inne należności związane z realizacją projektów finansowanych z udziałem tych środków, a także odsetki od tych środków i od tych należności (art. 60 pkt 6 ufp).

Należy jeszcze dodać, iż na podstawie odesłania zawartego w art. 67 ufp, do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieuregulowanych tą ustawą stosuje się przepisy m.in. ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 tekst jednolity, zwanej dalej: kpa).

Warto też wspomnieć, że decyzja o udzieleniu ulgi w spłacie należności publicznoprawnych ma charakter uznaniowy, co wynika z użytego przez ustawodawcę sformułowania „organ może” (art. 64 ufp) na wniosek zobowiązanego udzielić ulgi w spłacie należności, o których mowa – w analizowanym przypadku – ulgi w postaci rozłożenia na raty płatności całości należności. Z uznaniowym charakterem decyzji związane jest pozostawienie organowi swobody wyboru określonego rozwiązania co ma miejsce dopiero w przypadku stwierdzenia, że w sprawie występuje któraś przesłanek udzielenia ulgi w spłacie (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego – dalej: WSA – w Poznaniu z dnia 16 stycznia 2014 r., sygn. akt III SA/Po 748/13). Dopiero wtedy organ w sposób uznaniowy podejmuje decyzję, czy przyznać ulgę w spłacie zobowiązania, czy też, pomimo istnienia przesłanek udzielenia ulgi, odmówić udzielenia takiej ulgi. Jednocześnie choć instytucja udzielenia ulgi w spłacie opiera się na tzw. uznaniu administracyjnym, to jednak nie oznacza, że ustawodawca pozostawił organom pełną swobodę w jej stosowaniu (wyrok WSA w Poznaniu z dnia 7 lutego 2013 r., sygn. akt I SA/Po 826/12). Przepis ten pozostawia do uznania organu istnienie lub nieistnienie w konkretnej sprawie szczególnych okoliczności przemawiających za udzieleniem ulgi, lecz decyzja w przedmiocie ulgi musi zawierać uzasadnienie stanowiska organu. Stanowisko to musi być oparte na zebranych i należycie ocenionych materiale dowodowym. Przy czym nawet spełnienie przesłanek udzielenia ulgi nie oznacza powstania po stronie organów obowiązku udzielenia ulgi, a jedynie stwarza możliwość jej udzielenia (wyrok WSA w Krakowie z dnia 18 listopada 2015 r., sygn. akt I SA/Kr 1457/15). Należy podkreślić, iż decyzja w zakresie ulgi w spłacie jest instytucją szczególną i taki również powinny mieć charakter okoliczności uzasadniające pozytywne załatwienie sprawy. Co więcej, uznanie administracyjne charakteryzuje się tym, że organ administracji publicznej ma możliwość wyboru pozytywnego lub

negatywnego dla Strony rozstrzygnięcia. Rozstrzygnięcie to nie może mieć jednak charakteru dowolnego, lecz musi być wynikiem wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, wszechstronnego zebrania oraz rozpatrzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego, zaś decyzja winna spełniać wymogi wskazane w art. 107 § 1 i § 3 kpa (wyrok WSA w Kielcach z dnia 28 maja 2015 r., sygn. akt I SA/Ke 704/14). W związku z tym w pierwszej kolejności organ, musi stwierdzić, czy w konkretnym przypadku w ogóle istnieją przesłanki udzielenia ulgi.

W tym miejscu należy zaznaczyć, iż ustawą z dnia 10 lutego 2017 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 659), zmieniono niektóre zapisy ufp, które weszły w życie z dniem 28 kwietnia 2017 r. Między innymi zmieniono zapis art. 64 ufp poprzez dodanie do niego przesłanek udzielenia ulgi. Podczas wydawania przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzji administracyjnej nr WWRPO/1/W/2017 z dnia 3 stycznia 2017 r. odmawiającej udzielenia ulgi (od której Strona złożyła wniosek o ponowne rozpoznanie), ufp nie zawierała przesłanek udzielania ulg w konsekwencji czego należało zastosować odpowiednio na podstawie odesłania z art. 67 ufp uregulowania Ordynacji podatkowej. W przywołanym akcie normatywnym przesłanki, o których mowa uregulowane były jednolicie niezależnie od rodzaju ulgi o jaką wnosił zobowiązany i tak wówczas były to: ważny interes zobowiązanego lub interes publiczny. Obecnie w analizowanej sprawie organ winien rozpatrzyć czy mamy do czynienia z przypadkiem uzasadnionym względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego (art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp).

Sformułowana w sposób ogólny treść art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp, w którym zostały użyte pojęcia nieostre nie dają podstaw do przyjęcia, iż istnieje ściśle określony katalog przesłanek, okoliczności, zdarzeń, czy też powodów, którymi należy się kierować przy rozstrzygnięciu spraw na podstawie tego przepisu. Organ winien zatem wyważyć interesy zobowiązanego w szerszym kontekście, dokonując wszechstronnego i wnikliwego rozważenia całokształtu okoliczności sprawy w celu dokonania oceny czy zachodzi rzeczywista potrzeba udzielenia ulgi. Subiektywnego przekonania zobowiązanego o potrzebie udzielenia ulgi nie można utożsamiać z uzasadnieniem do jej udzielenia. Przeciwnie winny zaistnieć nadzwyczajne okoliczności uniemożliwiające zobowiązanemu uregulowanie należności, powodujące szeroko rozumiane niekorzystne skutki w wymiarze społecznym czy gospodarczym, np. konieczność poniesienia z budżetu państwa wydatków w związku z potrzebą zapewnienia zasiłków dla bezrobotnych czy na pomoc społeczną. Chodzi o to, by wskutek dochodzenia należności państwo nie poniosło w efekcie kosztów większych niż w wypadku zaniechania korzystania z tego uprawnienia.

Zauważyć też trzeba, iż postępowanie w sprawie udzielenia ulgi zostało wszczęte wskutek złożonego przez Beneficjenta wniosku, zatem taki wniosek powinien być uzasadniony. Nadto poza treścią żądania wnioskodawca zobowiązany jest wskazać, okoliczności, które jego zdaniem uzasadniają udzielenie przedmiotowej ulgi. Powyższe oznacza, że oczekując określonego, korzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, Strona postępowania winna, działając we własnym interesie, przedstawić organowi dowody stanowiące uzasadnienie żądania. Zatem inicjatywa dowodowa i obowiązek wykazania okoliczności uzasadniających złożony wniosek o zastosowanie ulgi obciąża Stronę postępowania. Organ nie może się jednak ograniczyć jedynie do analizy podniesionych przez Stronę we wniosku argumentów (wyrok NSA z dnia 28 października 2003 r., sygn. akt SA/Bd 1830/03). Na organie ciąży obowiązek ustalenia wszystkich istotnych okoliczności faktycznych, w tym również przesłanek zastosowania ulg w spłacie (art. 7 kpa). Zgodnie z unormowaną ww. zasadą prawdy obiektywnej organy administracji publicznej podejmują wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy. Zgodnie z tą zasadą organ prowadzący postępowanie ma obowiązek zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego, aby ustalić stan faktyczny sprawy zgodny z rzeczywistością. W szczególności jest obowiązany dokonać wszechstronnej oceny okoliczności konkretnego przypadku na podstawie analizy całego materiału dowodowego, a stanowisko wyrażone w decyzji uzasadnić w sposób wymagany przez przepisy kpa (wyrok NSA w Warszawie z dnia 26 maja 1981 r., sygn. akt SA 810/81). Obowiązki organu prowadzącego postępowanie, które wynikają z ww. zasady, odnoszą się w pełnym zakresie do omawianych decyzji uznaniowych, gdyż uprawnienie organu do wydawania takich decyzji nie zwalnia tegoż organu z obowiązku zgromadzenia i wszechstronnego zbadania materiału dowodowego i wydania decyzji o treści przekonywującej pod względem prawnym i faktycznym (wyrok NSA w Warszawie z dnia 19 marca 1981 r., sygn. akt SA 234/81). Organ administracji, działając w ramach uznania administracyjnego, powinien dokładnie zbadać wszystkie okoliczności faktyczne, mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy – art. 77 kpa (wyrok NSA w Warszawie z dnia 21 lipca 1998 r., sygn. akt II SA 506/98). Tym samym organ winien wszechstronnie i w sposób wyczerpujący przeprowadzić analizę materiału dowodowego, dotyczącego sytuacji Wnioskodawcy i dokonać oceny czy w rozpatrywanej sprawie zachodzą przesłanki, których wystąpienie uzasadniałoby udzielenie ulgi. Podkreślić bowiem należy, iż udzielenie ulgi w spłacie należności nie stanowi przywileju samego w

sobie. Jest to forma pomocy udzielonej przez państwo po to, by poprzez niestosowanie zasady (egzekwowania należności) nie doprowadzić do skutków niepożądanych (wyrok NSA z dnia 3 lipca 2007 r., sygn. akt I FSK 1026/2006).

Mając na uwadze informacje zebrane w przedmiotowej sprawie, w tym treść oraz uzasadnienie złożonego przez Beneficjenta wniosku o ulgę w spłacie, a także ustalenia poczynione z urzędu, IZ RPO WZ dokonała zbadania czy mamy do czynienia z przypadkiem uzasadnionym względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego (art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp). Należy podkreślić, że IZ RPO WZ przeprowadziła analizę okoliczności faktycznych przedstawionych przez Beneficjenta ubiegającego się o udzielenie ulgi pod kątem aktualnych przesłanek uregulowanych w ufp. Podczas wydawania przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzji administracyjnej nr WWRPO/1/W/2017 z dnia 3 stycznia 2017 r. odmawiającej udzielenia ulgi (od której Strona złożyła wniosek o ponowne rozpoznanie), ufp nie zawierała przesłanek udzielania ulg w konsekwencji czego zastosowano odpowiednio na podstawie odesłania z art. 67 ufp uregulowania Ordynacji podatkowej.

Organ przeanalizował sytuację ekonomiczną zobowiązanego, a także uwzględnił jej przyczyny. Zestawienie ze sobą tych dwóch elementów wraz z wysokością należności do spłaty, pozwala na ocenę sytuacji Beneficjenta w szerszym kontekście, co jest niezbędne dla stwierdzenia czy udzielenie ulgi można uznać za zasadne. Z przedłożonej przez E. F. – C. dokumentacji wynika, iż wysokości jej emerytury od dnia 1 marca 2016 r. wynosi (...) zł (decyzja ZUS o waloryzacji emerytury z dnia 16 marca 2016 r.). Od ww. kwoty pobierana jest:

- zaliczka do Urzędu Skarbowego w wysokości (...) zł,
- składka na ubezpieczenie zdrowotne w wysokości (...) zł,
- kwota (...) zł tytułem prowadzonej egzekucji,

tym samym ostatecznie wypłacana na rzecz Beneficjenta jest kwota (...) zł.

Jednocześnie pismem z dnia 15 kwietnia 2016 r. Beneficjent poinformował, iż z dniem 31 marca 2016 r. zwolnił wszystkich swoich pracowników, a obecnie korzysta wyłącznie z pomocy męża w prowadzeniu działalności gospodarczej. Powyższe spowodowane było brakiem środków finansowych na wynagrodzenia oraz zwiększającymi się zaległościami w opłaceniu składek do ZUS. W przedłożonym do IZ RPO WZ oświadczeniu o stanie majątkowym i sytuacji materialnej Beneficjenta, wskazane zostało, że mąż E. F. – C. pan R.C. uzyskuje przychód brutto w wysokości (...) zł. Ponadto zgodnie z oświadczeniem Beneficjent posiada nieruchomości zabudowaną budynkiem mieszkalnym z gabinetem lekarskim i garażem, który jest objęty małżeńską wspólnością majątkową. Nieruchomość ta jest położona w obrębie ewidencyjnym K., przy ul. (...), gmina G. (z wpisaną hipoteką umowną na rzecz banku), której wartość szacowana jest na (...) zł. Beneficjent ponosi także stałe obciążenia finansowe związane z utrzymaniem domu w łącznej kwocie (...) zł oraz obciążenia związane z utrzymaniem rodziny w łącznej kwocie (...) zł.

Z analizy przedstawionej przez Beneficjenta dokumentacji wynika, iż Beneficjent nie miał – na moment składania dokumentów do IZ RPO WZ – zaległości względem Urzędu Skarbowego (zaświadczenie z dnia 7 czerwca 2016 r.), jednakże na dzień 16 marca 2016 r. na koncie płatnika w ZUS stwierdzono zaległość w łącznej kwocie 22 897,61 zł (pismo ZUS z dnia 16 marca 2016 r.). Decyzją z dnia 22 marca 2016 r. ZUS odmówił E.F. – C. wydania zaświadczenia o niezaleganiu w opłaceniu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Powyższe jest wynikiem istniejącego zadłużenia w wysokości 20 319,90 zł, które zgodnie z pismem Beneficjenta z dnia 15 kwietnia 2016 r. powstało w wyniku nieotrzymania ostatniej transzy dofinansowania z IZ RPO WZ.

Przedstawiona w ramach prowadzonego postępowania dokumentacja wskazuje, iż w roku 2014 przedsiębiorstwo uzyskało dochód w wysokości (...) zł, natomiast już w roku 2015 i 2016 odnotowano stratę w wysokości kolejno (...) zł oraz (...) zł. Beneficjent wskazał przy tym, iż cały zysk uzyskany w roku 2014 r. został przeznaczony na spłatę kredytu i kart kredytowych. Jednocześnie wskazano, iż stan rzeczywistego zadłużenia przewyższa miesięczne dochody, natomiast w pierwszej kolejności zostały dokonane wpłaty na rzecz banków, w celu uchronienia firmy przed zamknięciem.

E.F.– C. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą „CENTRUM GASTROLOGII I LECZENIA OTYŁOŚCI” DR N. MED. E. F. – C. posiada liczne zobowiązania finansowe wobec banków (kredyty bankowe, pożyczki, linia kredytowa przy rachunku bankowy, karty kredytowe, zobowiązania leasingowe). W wyniku powyższego Beneficjent zobowiązany jest comiesięcznie dokonywać spłat rat w łącznej wysokości (...) zł (zestawienie z dnia 16 kwietnia 2016 r. stanowiące załącznik do pisma z dnia 15 kwietnia 2016 r.). Jednocześnie wskazano, iż zaległości z tytułu spłaty rat wynoszą (...) zł, a stan zobowiązań na dzień 30 kwietnia 2016 r. wynosi (...) zł.

Analizując sytuację finansową Beneficjenta IZ RPO WZ stwierdziła, iż uzyskuje on świadczenie emerytalne w wysokości (...) zł (do wypłaty po potrąceniach pozostaje (...) zł), a współmałżonek

wnioskodawczyni pan R.C. uzyskuje przychód brutto w wysokości (...) zł. E.F. – C. pomimo ogłoszonej upadłości nadal prowadzi działalność gospodarczą. Mając na uwadze powyższe źródła dochodów, jak i ponoszone wydatki w kwocie (...) zł (koszt utrzymania domu, wyżywienie, zakup leków) wnioskodawczyni posiada wraz z mężem wystarczające środki na utrzymanie rodziny.

Jednocześnie IZ RPO WZ wzięła pod uwagę fakt, iż zadłużenie wobec banków Beneficjenta nie jest wynikiem okoliczności nadzwyczajnych, mającymi charakter nagły czy losowy i trudno uznać, iż sam podatnik nie miał na nie wpływu. Ponadto zgodnie z tezą wyroku NSA z dnia 31 stycznia 2006 r. (sygn. akt II FSK 257/05) zobowiązania cywilnoprawne nie posiadają atrybutu pierwszeństwa przed zobowiązaniami publicznoprawnymi i obowiązek ich spłaty nie może stanowić przesłanki do udzielania ulgi. Przyjęcie bowiem odmiennego stanowiska oznaczałoby, że w sytuacji braku dostatecznych środków podatnik ma prawo spłacić w pierwszej kolejności swoje zobowiązania cywilnoprawne, natomiast ciężar spłaty jego zobowiązań podatkowych przerzucany jest na ogół społeczeństwa. Przyznanie w takim przypadku ulgi w spłacie podatku powodowałoby sytuację, w której Beneficjent otrzymałby preferencję niedostępną dla innych (Wyrok WSA w Szczecinie z dnia 8 lipca 2015 r. sygn. akt I SA/Sz 43/15). Beneficjent bowiem nie byłby zobligowany do jednorazowej spłaty zobowiązania – jak inny dłużnicy – a mógłby je spłacać w częściach. Tym samym negatywne konsekwencje obowiązku regulowania zobowiązań podatkowych zostałyby rozłożone w czasie i byłyby mniej dotkliwe dla Beneficjenta. Co za tym idzie, przedmiotowe okoliczności nie mogły stanowić dowodów na potwierdzenie spełnienia przez Beneficjenta przesłanek do udzielenia wnioskowanej ulgi w postaci rozłożenia na raty należności głównej i odsetek.

IZ RPO WZ przeanalizowała też sytuację finansową działalności gospodarczej prowadzonej przez Beneficjenta, która zgodnie z wnioskiem o ulgę od 2015 r. nie przynosi dochodu. W tym miejscu wskazać należy, iż ryzyko gospodarcze związane z działalnością przedsiębiorstwa ponosi wyłącznie podmiot je prowadzący. Każda osoba podejmująca ryzyko prowadzenia działalności gospodarczej powinna być świadoma wszystkich wynikających z tego faktu przywilejów i zagrożeń. Zatem niepowodzenia prowadzonej działalności, czy też nieodpowiedni dobór kontrahentów nie mogą obciążać Skarbu Państwa. Co za tym idzie wszystkie podejmowane w ramach prowadzonej działalności gospodarczej decyzje obciążają przedsiębiorcę, a negatywne skutki z nich wynikające nie mogą być przerzucane na Skarb Państwa.

Należy zaznaczyć, iż z dokumentacji przedłożonej przez Beneficjenta w ramach niniejszego postępowania wynika, iż Beneficjentowi po poniesieniu wydatków w kwocie (...) zł (koszt utrzymania domu, wyżywienie, zakup leków) pozostają środki, które może przeznaczyć na pokrycie zobowiązań publicznoprawnych. Warto dodać, iż w przedkładanych przez Beneficjenta na etapie postępowania o udzielenie ulgi pismach wskazane zostało, iż Beneficjent dokonał redukcji zatrudnienia przed złożeniem wniosku o udzielenie ulgi, tym samym jej nieudzielenie nie spowoduje obowiązku wypłacania na rzecz zwolnionych pracowników świadczeń z zakresu pomocy społecznej, czy zasiłku dla bezrobotnych.

W swoich pismach, w tym we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, E. F. – C. nie przedstawiła argumentacji i nie przedłożyła dokumentów pozwalających IZ RPO WZ stwierdzić, iż nieudzielenie ulgi w spłacie należności publicznoprawnej doprowadzi do niepożądanych skutków.

IZ RPO WZ po przeprowadzeniu analizy okoliczności sprawy, w tym przedłożonych przez Beneficjenta dokumentów i wyjaśnień stwierdza, iż w niniejszej sprawie nie wystąpił uzasadniony względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego (art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp) przypadek, który pozwalałby organowi na udzielenie ulgi w spłacie.

Na marginesie należy dodać, iż Beneficjent miał świadomość konsekwencji finansowych związanych z realizacją projektu niezgodnie z procedurami. IZ RPO WZ w przedmiotowej sprawie wykryła nieprawidłowość w postaci naruszenia przez Beneficjenta procedur obowiązujących w RPO WZ, tym samym część wydatków poniesionych w ramach projektu została uznana za niekwalifikowalne. Wskutek powyższego Beneficjent został pismem z dnia 31 lipca 2013 r. wezwany do zwrotu kwoty 118 913,85 zł wraz z odsetkami. Obowiązek zwrotu przez Beneficjenta środków wykorzystanych z naruszeniem procedur wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych wynika wprost z art. 207 ust. 1 ufp. Beneficjent podpisując umowę o dofinansowanie zobowiązał się do stosowania jej zapisów, w tym także zapisów obowiązującego prawa, wytycznych i procedur w ramach RPO WZ. W § 8 umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-035/09-00 z dnia 22 lipca 2010 r. określona została procedura odzyskiwania przez IZ RPO WZ środków nieprawidłowo wykorzystanych.

Dopuszczalność rozłożenia na raty należności publicznoprawnych przewidziana jest przepisem art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b), przy czym o udzieleniu w/w ulgi decyduje właściwy w sprawie organ na wniosek zobowiązanego. Jak już wskazywano podejmowana przez organ decyzja ma charakter

uznaniowy. Zaś co do zasady uznanie administracyjne oznacza możliwość wyboru przez organ, w określonym stanie prawnym i faktycznym, konsekwencji prawnej. Innymi słowy, decydując na zasadzie uznania administracyjnego organ podejmuje rozstrzygnięcie w sposób nieskrępowany, a o ostatecznym wyborze sposobu rozstrzygnięcia powinny zadecydować przesłanki celowości i słuszności działania.

Po przeprowadzeniu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy IZ RPO WZ na podstawie art. 138 kpa wydaje jedno z trzech rozstrzygnięć:

- 1) utrzymujące w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchylające zaskarżoną decyzję, w całości albo w części i w tym zakresie orzekające co do istoty sprawy albo uchylające decyzję – umarzające postępowanie w pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarzające postępowanie odwoławcze.

Mając na uwadze całość dotychczas zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności wniosku o udzielenie ulgi wraz z dokumentacją, jak również wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy IZ RPO WZ nie widzi podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji ani w całości ani w części, w związku z czym utrzymuje w całości w mocy zaskarżoną decyzję nr WWRPO/1/W/2017 z dnia 3 stycznia 2017 r. odmawiającą udzielenie ulgi w postaci rozłożenia na 90 miesięcznych rat spłaty należności wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych, wynikających z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/41/W/2013 z dnia 21 listopada 2013 r. orzekającej zwrot części środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013 na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-035/09-00 z dnia 22 lipca 2010 r. na realizację projektu pn. „Zwiększenie konkurencyjności „CENTRUM GASTROLOGII I LECZENIA OTYŁOŚCI” poprzez zakup specjalistycznych urządzeń, oprogramowania oraz lokalu, niezbędnych do rozszerzenia zakresu świadczonych usług”.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, ul. Staromłyńska 10 w terminie 30 dni od daty jej doręczenia za pośrednictwem Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego

Otrzymują:

- 1) D. S.
Syndyk Masy Upadłości
E. F. – C. prowadzącej
działalność gospodarczą pod firmą
„CENTRUM GASTROLOGII I LECZENIA OTYŁOŚCI”
DR N. MED. E. F. – C.
ul. P. W.
S.
- 2) aa.

Zanonimizowała Agata Tomczak-Mróż na podstawie przepisów o ochronie danych osobowych.